

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124303377
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124303377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Martiny Holecovej v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F. – G., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., so sídlom Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava – mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821 proti žalovanému A. D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. H. XXX, XXX XX C. H., zast. JURAJ MACÍK advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Petelenova 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 54 459 958 o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Odi/2/2024-87 zo dňa 12. decembra 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Odi/2/2024-87 zo dňa 12. decembra 2024 p
o t v r d z u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.05.2024 domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer. O oddĺžení žalovaného rozhodol Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 5OdK/783/2019. Žalobu odôvodnil tým, že voči žalovanému má pohľadávku priznanú právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/59/2014-65 zo dňa 16.04.2015, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 21.788,40 Eur s príslušenstvom. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia bol nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému v exekúcii vedenej pod sp. zn. Ex 1954/15. Upovedomením o zastavení starej exekúcie zo dňa 07.01.2022 súdna exekútorka upovedomila žalobcu o zastavení exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. Po zastavení starej exekúcie žalobca podal opätovne návrh na vykonanie exekúcie, ktorá sa viedla pod sp. zn. 420EX 926/22. Táto exekúcia bola vedená zriadením exekučného záložného práva na viacerých nehnuteľnostiach žalovaného a vykonávaním zrážok z dôchodku žalovaného. Počas výkonu exekúcie bol dňa 19.08.2019 Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 5OdK/783/2019 vyhlásený konkurz na majetok žalovaného, ktorým bol zbavený všetkých dlhov, ktoré mohli byť uspokojené iba v konkurze a v dôsledku vyhlásenia konkurzu bola exekúcia zastavená podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Dňa 05.12.2019 správca konkurznej podstaty žalovaného v Obchodnom vestníku pod č. 235/2019 zverejnil oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že do 90 dní od vyhlásenia konkurzu sa neprihlásil žiaden veriteľ. Žalobca tvrdil, že počas

vedenia exekučného konania žalovaný vlastnil viaceré nehnuteľnosti, poberal dôchodok, z čoho je preukázané, že príjem a jeho majetok postačoval na uspokojenie pohľadávky žalobcu a napriek tomu žalovaný podal návrh na oddĺženie v konkurze. Využitím oddĺženia poškodil žalovaný žalobcu ako veriteľa, keďže po zrušení konkurzu mu nebol povinný uhradiť ani časť svojho záväzku. Vzhľadom na príjem žalovaného z dôchodku a vlastníctvo viacerých nehnuteľností bol predpoklad vymoženía pohľadávky žalobcu v exekúcii, čím bola daná schopnosť žalovaného plniť splatný záväzok voči žalobcovi. Podľa žalobcu preto v čase podania návrhu žalovaného na oddĺženie nebol žalovaný platobne neschopný a nemal poctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. f) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“). Podľa žalobcu jedným z predpokladov poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR je, že dlžník vynaloží úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností. Podaním návrhu na oddĺženie po začatí exekúcie žalovaný preukázal svoj nepoctivý zámer, aby sa vyhol splateniu záväzku voči žalobcovi. V správaní žalovaného teda nie je žiadna úprimná snaha o riešenie jeho situácie, čím nebol daný poctivý zámer žalovaného podľa § 166g ods. 1 ZKR.

3. V priebehu konania žalobca rozšíril dôvody nepoctivého zámeru žalovaného a uvádzal, že žalovaný sa úmyselne priviedol do stavu údajnej platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na oddĺženie, pričom neuhrádzal svoje záväzky aj napriek tomu, že mal dostatočné finančné prostriedky na postupnú úhradu svojich záväzkov. Zopakoval, že žalovaný v čase podania návrhu nebol platobne neschopný a zo správania sa pred podaním návrhu na oddĺženie možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa. Žalovaný bol starobným dôchodcom a jeho životné náklady sa nezmenili a postupným plnením záväzkov by dokázal hradiť svoje záväzky voči všetkým veriteľom. Využitím oddĺženia poškodil všetkých svojich veriteľov, keď po oddĺžení nie je povinný uhradiť ani časť svojich záväzkov aj napriek tomu, že nesplnil podmienky platobnej neschopnosti. Podľa žalobcu je daný aj ďalší dôvod nepoctivého zámeru, pretože žalovaný v návrhu uviedol nepravdivé vyhlásenie o svojej platobnej neschopnosti.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný popieral tvrdenia žalobcu a návrh považoval za nedôvodný. Popieral, že by pri oddĺžení mal nepoctivý zámer a celé konanie bolo determinované jeho poctivým zámerom, pričom je potrebné zohľadniť podľa § 166g ods. 4 ZKR, že na strane žalovaného sa jedná o dôchodcu, keď už aj v čase oddĺženia konkurzom bol v dôchodkovom veku. Popieral tvrdenia žalobcu o tom, že v čase podania návrhu nebol platobne neschopný, pričom spíňal zákonné podmienky platobnej neschopnosti podľa § 3 ods. 2 ZKR. Samotná skutočnosť, že pred vyhlásením konkurzu boli dlhodobo vedené voči žalovanému exekučné konania potvrdzuje, že žalovaný mal viac ako 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Žalovaný poukazoval aj na dôvody zastavenia starej exekúcie, ktoré potvrdzujú tvrdenia žalovaného o jeho platobnej neschopnosti. Potvrdil tvrdenia žalobcu, že v čase vyhlásenia konkurzu mal žalovaný viaceré nehnuteľnosti, ktorých sa však účelovo nezbavoval a bol stotožnený s ich zahrnutím do konkurzného konania a nemal preto nepoctivý zámer. Žalovaný nemal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. Dôvod nespežania majetku žalovaného v konkurze bol v pasivite veriteľov. Každý veriteľ mal právo prihlásiť sa do konkurzu na majetok žalovaného a ak by sa žalobca do konkurzu prihlásil, potom tu existoval majetok žalovaného podliehajúci konkurzu. Konkurzný správca postupoval podľa § 167i ods. 4 ZKR a upovedomil žalobcu podaním zo dňa 27.08.2019 o tom, že na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz a žalobca mal vedomosť o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného a mal dostatok času na uplatnenie svojich nárokov prihláškou, čo však neurobil. Žalobca sa preto vlastným konaním ukrátil o možnosť byť uspokojený v konkurze na majetok žalovaného. Správca musel konkurz zrušiť podľa § 167v ods. 2 ZKR, keďže v konkurze sa neprihlásil žiaden veriteľ. Tvrdenie žalobcu o dostatočnom príjme žalovaného z dôchodku postačujúceho hoci len sčasti na plnenie záväzkov žalovaného považoval žalovaný za tendenčné a nesprávne, keď zrážky z dôchodku boli v exekúcii realizované až po oddĺžení konkurzom v rozpore so zákonom. Oddĺženie konkurzom je výsledkom platobnej neschopnosti a nie nepoctivého zámeru. V priebehu konania žalovaný namietal existenciu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Nepoctivý zámer nemôže vyplývať bez ďalšieho z toho, že žalovaný má pravidelný príjem z dôchodku, z ktorého príjmu mohol splácať svoje dlhy. Poukázal na výklad ust. § 166g ods. 1 ZKR definujúceho poctivý zámer dlžníka, ktorého podstatou je podieľanie sa na procese konkurzného konania poskytovaním súčinnosti a snaha dlžníka aj po oddĺžení riešiť svoje zárobkové pomery zabezpečením príjmu a v prípade neočakávaného a nie nepatrného príjmu poskytnúť veriteľom aspoň polovicu z neho na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Ak však dlžník po podaní návrhu na oddĺženie nemá neočakávaný príjem v nie nepatrnej výške, nevzniká povinnosť na výzvu veriteľa splácať jeho pohľadávku, aby tým prejavil svoj poctivý zámer. Dôkazné bremeno na preukázanie

nepoctivého zámeru zaťažuje žalobcu a žalovaný ako dlžník nie je povinný na základe domnienok a nepreukázaných tvrdení žalobcu preukazovať svoj poctivý zámer a dôvodnosť návrhu na vyhlásenie konkurzu. Žalobca preto neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal ani jeden z dôvodov na zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer.

5. V priebehu konania žalobca poukazoval na to, že jeho aktívna legitímácia je daná v dôsledku oddĺženia, keď žalobca si nemôže uspokojiť svoju pohľadávku voči žalovanému napriek jej neprihláseniu do konkurzu.

6. Po vykonanom dokazovaní okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Poukázal na nesporný skutkový stav v zmysle ktorého je žalobca veriteľom žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 4C/59/2014-65 zo dňa 16.04.2015, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 21.788,40 Eur s príslušenstvom. Okresný súd ako nesporné vyhodnotil aj to, že žalovaný dlh žalobcovi neuhradil, pričom proti žalovanému bola vedená exekúcia pod sp. zn. Ex 1954/15, ktorá bola zastavená podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní. Sporné nebolo ani to, že po zastavení starej exekúcie žalobca opätovne podal návrh na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 420EX 926/22, ktorá bola vedená aj zriadením exekučného záložného práva na viacerých nehnuteľnostiach patriacich žalovanému a vykonávaním zrážok z dôchodku žalovaného. Sporné nebolo ani to, že počas výkonu exekúcie bol dňa 19.08.2019 vyhlásený pod sp. zn. 5OdK/783/2019 konkurz na majetok žalovaného, ktorý bol na základe oznámenia správcu zo dňa 05.12.2019 zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 235/2019 zrušený z dôvodu, že sa do 90 dní od vyhlásenia konkurzu neprihlásil žiaden veriteľ. Sporné nebolo ani to, že žalobca svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil napriek jeho písomnému upovedomeniu zo strany správcu, že na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz. Sporné nebolo ani to, že v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a na oddĺženie žalovaný poberal pravidelný príjem - starobný dôchodok a vlastnil viaceré nehnuteľnosti.

7. Okresný súd na prvom mieste skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie návrhu a dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu v tomto konaní. Poukázal na ust. § 166f ods. 1 ZKR, podľa ktorého právo domáhať sa zrušenia oddĺženia má veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, teda takéto právo patrí len tomu veriteľovi, ktorý bol oddĺžením dlžníka dotknutý. Podľa okresného súdu žalobca tvrdil, že práve v dôsledku oddĺženia žalovaného si nemôže uspokojiť svoju pohľadávku napriek tomu, že si ju neprihlásil do konkurzného konania a teda je dotknutým veriteľom. Podľa žalobcu vzhľadom na pravidelný príjem žalovaného z jeho dôchodku a vlastníctvo viacerých vecí bol predpoklad vymoženía pohľadávky v exekúcii, čím bola daná schopnosť žalovaného splniť svoj splatný záväzok. Podľa okresného súdu takto tvrdené dôvody žalobcu o preukázaní aktívnej vecnej legitímácie neobstoja práve s ohľadom na skutočnosť, že žalobca si svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil a konkurz bol zrušený podľa § 167v ods. 2 ZKR z dôvodu, že do 90 dní od vyhlásenia konkurzu sa neprihlásil žiaden veriteľ. Konštatoval, že je právom dlžníka domáhať sa za zákonných podmienok oddĺženia zo strany dlžníka a jednou z podmienok je, že sa voči nemu vedie exekučné konanie (§ 166 ods. 3 ZKR), bez splnenia ktorej nemôže byť návrh na oddĺženie dlžníkom podaný. Okresný súd konštatoval, že oddĺžením sa stávajú nevymáhateľné aj tie pohľadávky, ktoré neboli prihlásené v konkurze (§ 166e ods. 2 ZKR). Okresný súd ďalej uviedol, že ak dlžník využije právo podať návrh na oddĺženie a disponuje majetkom, ktorý by mohol byť v konkurze speňažený a ak veriteľ svoju pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená z rozvrhu výťažku v konkurze nevyužije právo prihlásiť svoju pohľadávku a konkurz je následne zrušený z dôvodu, že sa neprihlásil žiaden veriteľ, potom takýto veriteľ nie je v skutočnosti dotknutý samotným oddĺžením dlžníka, ale neuplatnením svojho majetkového práva v konkurze. Okresný súd konštatoval, že existencia majetku žalovaného ako aj jeho pravidelný príjem nebol sporný a prihlásením pohľadávky do konkurzu mohol veriteľ dosiahnuť jej uspokojenie. To, že veriteľ svoje právo neuplatnil, nemôže byť na ujmu dlžníka v podobe zrušenia oddĺženia, nakoľko dlžník nemôže ovplyvniť, či si veriteľa svoje pohľadávky uplatnia alebo nie. Okresný súd konštatoval odlišnosť situácie, ak by dlžník bol nemajetný a v tom prípade by bolo irelevantné, či veriteľ svoju pohľadávku prihlásil alebo nie s poukazom na ust. § 166e ods. 2 ZKR. Žalobcovi preto nič nebránilo svoju pohľadávku si prihlásiť, majetok žalovaného mohol byť speňažený a pohľadávka žalobcu uspokojená. Podľa okresného súdu je irelevantné v akom rozsahu by bola táto pohľadávka uspokojená. Pre posúdenie aktívnej legitímácie v tomto konaní s prihliadnutím na existenciu majetku dlžníka a neprihlásenie pohľadávok žalobcu, nie je možné podľa okresného súdu priznať žalobcovi právo domáhať sa zrušenia oddĺženia žalovaného len s poukazom

na to, že jeho pohľadávka už nemôže byť uspokojená. Nejedná sa teda na strane žalobcu o veriteľa dotknutého oddĺžením, ale svojou vlastnou pasivitou.

8. Okresný súd konštatoval, že bez ohľadu na nedostatok aktívnej legitímácie, žalobca nepreukázal ani nepoctivý zámer žalovaného pri podaní návrhu na oddĺženie. Podľa okresného súdu existencia pravidelného príjmu vo forme starobného dôchodku a vlastníctvo viacerých nehnuteľností automaticky neznamená, že žalovaný bol platobne schopný s poukázaním na definíciu platobnej neschopnosti podľa § 3 ods. 2 tretia veta ZKR. Okresný súd zdôraznil, že z tvrdení žalobcu nie je možné vyvodiť, aké záväzky voči koľkým veriteľom a v akej výške mal žalovaný a ani výšku príjmu žalovaného, čo znamená, že nebolo možné zistiť, či žalovaný bol schopný plniť všetky záväzky voči všetkým svojim veriteľom v primeraných lehotách, t.j. menej ako 180 dní po lehote splatnosti. Podľa okresného súdu ani existencia viacerých nehnuteľností žalovaného automaticky nevypovedá o schopnosti žalovaného plniť záväzky voči veriteľom v primeraných lehotách. Okresný súd preto nemal preukázané tvrdenie žalobcu o platobnej schopnosti žalovaného v čase podania návrhu na oddĺženie a teda nebol preukázaný nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. f) a ani podľa písm. c) a e) ZKR, t.j. že uviedol nepravdivú informáciu v návrhu o svojej platobnej neschopnosti a že zo správania žalovaného pred podaním návrhu bolo možné usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. Okresný súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že využitím inštitútu oddĺženia v konkurze žalovaný poškodil žalobcu ako veriteľa, keď žalobca (správne malo byť uvedené žalovaný) využil právo podať návrh na oddĺženie, pričom zákon vyžaduje na splnenie podmienky podania tohto návrhu vedenie exekúcie podľa § 166 ods. 3 ZKR, pričom žalobca svojou pasivitou znemožnil uspokojenie svojej pohľadávky v konkurze z rozvrhu výťažku. Samotné podanie návrhu po začatí exekúcie nie je možné považovať za zneužitie inštitútu oddĺženia. Okresný súd poukázal aj na to, že žalovaný nemal po oddĺžení povinnosť žalobcovi plniť svoj záväzok, pokiaľ sa jeho majetkové pomery po podaní návrhu zásadne a spôsobom predpokladaným v § 166g ods. 1 ZKR nezmenili, aby tak preukázal svoj poctivý zámer. Zdôraznil, že nepoctivý zámer dlžníka je povinný preukázať veriteľ podľa § 166f ods. 1 ZKR a dlžník môže naopak preukazovať svoj poctivý zámer podľa § 166g ods. 1 ZKR, avšak nie je povinný na základe všeobecných a nekonkrétnych tvrdení žalobcu preukazovať svoj poctivý zámer, napr. plnením pohľadávky veriteľa po oddĺžení alebo preukazovaním výšku príjmu a životných nákladov v konaní o zrušení oddĺženia a odôvodňovať opodstatnenosť podania návrhu na zrušenie oddĺženia. Podľa okresného súdu žalobca nepreukázal platobnú schopnosť žalovaného podľa § 3 ods. 2 ZKR a skutočnosť, že žalovaný ani pred podaním návrhu na oddĺženie nebol súčinný a neponúkol žalobcovi žiadnu možnosť uhradiť svoj záväzok sama o sebe nepreukazuje nepoctivý zámer žalovaného pri podaní návrhu. Okresný súd zobral na zreteľ aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 166g ods. 4 ZKR, a to vek žalovaného 75 rokov. Ako nedôvodnú preto z uvedených dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na úspech žalovaného v konaní, tomuto priznal podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Podľa žalobcu okresný súd nesprávne vyhodnotil otázku aktívnej legitímácie žalobcu. Nesúhlasil s argumentáciou okresného súdu, že nedostatok aktívnej vecnej legitímácie je daný tým, že žalobca si svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil. Podľa žalobcu pre posúdenie, či veriteľ je dotknutý oddĺžením je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia konkurzu a k tomuto momentu sa posudzuje aj skutočnosť, či ide alebo nejde o pohľadávku, ktorá je oddĺžením nedotknutá. Citoval ust. § 166f ods. 1 ZKR v zmysle ktorého každý veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením môže podať návrh na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer a teda ide o čas rozhodujúci ku okamihu vyhlásenia konkurzu. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby na zrušenie oddĺženia treba posudzovať ku dňu vyhlásenia konkurzu, resp. oddĺženia. K tomuto okamihu bol žalobca veriteľom dotknutým oddĺžením a teda má aktívnu vecnú legitímáciu v konaní. Vo vzťahu k skúmaniu splnenia podmienok aktívnej vecnej legitímácie stačí vychádzať iba z hmotnoprávnej existencie záväzkového právneho vzťahu a nie je potrebné skúmať splnenie ďalších podmienok. Žalobca preukázal existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu a mal preto aktívnu legitímáciu.

10. Neprihlásenie pohľadávky žalobca odôvodňoval smrťou jeho dovtedajšej právnej zástupkyne, ktorá mala pohľadávku do konkurzu prihlásiť.

11. Podľa žalobcu okresný súd pochybil aj pri vyporiadaní sa s nepreukázaním nepoctivého zámeru žalovaného. Namietal, že v napadnutom rozhodnutí absentuje riadne odôvodnenie vo vzťahu k

posudzovaniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Toto ustanovenie definuje, kedy možno po podaní návrhu na oddĺženie predpokladať poctivý zámer dlžníka. Jedným z predpokladov poctivého zámeru dlžníka je, ak dlžník vynaloží úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností. V konaní pritom nebolo sporné, že žalovaný po podaní návrhu na oddĺženie žiadnym spôsobom žalobcu nekontaktoval, nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a okresný súd v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývala existencia poctivého zámeru žalovaného v tom, že by po podaní návrhu na oddĺženie vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Ak podľa § 166g ods. 1 ZKR dlžník po podaní návrhu vynaloží úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností má vždy poctivý zámer. Pokiaľ preto žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o jeho úprimnej snahe riešiť svoj dlh, potom platí, že žalovaný poctivý zámer pri využití oddĺženia nemal. Napadnuté rozhodnutie preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces tým, že okresný súd riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie. Žalobca preto navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmeniť napadnuté rozhodnutie a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 28.03.2025, v ktorom navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Súhlasil so záverom okresného súdu o nepreukázaní aktívnej legitímácie žalobcu v konaní z dôvodu jeho pasivity, neprihlásenia pohľadávky do konkurzného konania a zrušenia konkurzu z dôvodu neprihlásenia sa žiadneho veriteľa. Žalobca nebol dotknutý oddĺžením žalovaného, ale vlastnou pasivitou, keď založil zákonný dôvod pre zrušenie oddĺženia podľa § 167v ods. 2 ZKR. Pokiaľ by si žalobca svoju pohľadávku prihlásil, tento dôvod zrušenia oddĺženia by nemohol byť aplikovaný a keďže žalovaný mal majetok podliehajúci konkurzu, tento by sa v konkurze speňažoval. Podstatné pre posúdenie aktívnej legitímácie je preto v prejednávanej veci to, že pokiaľ by žalobca svoju pohľadávku prihlásil, došlo by v konkurze k speňažovaniu majetku a kauzálny nexus neuspokojenia pohľadávky veriteľa sa neviaže na jej nevymáhateľnosť, ale na to, že vlastnou pasivitou možnosť speňaženia majetku v konkurze zmaril samotný žalobca neprihlásením svojej pohľadávky. Žalobca nešpecifikoval, v čom má spočívať nesprávne právne posúdenie veci a porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

13. Podľa žalovaného vo vzťahu k preukazovaniu poctivého zámeru žalobca svojvoľne v odvolaní poukazoval na to, že žalovaný nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností. Poukázal na to, že v zákone č. 7/2005 Z. z. nie je na žiadnom mieste uvedené, že dlžník má povinnosť po podaní návrhu na oddĺženie nekontaktovať (správne malo byť zrejme uvedené „nakontaktovať“) veriteľa. Žalovaný tvrdil, že veriteľ kontaktovaný zo strany správcu bol, pričom žalovaný ako dlžník plnil riadne všetky povinnosti uložené podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nezatajil žiaden majetok ani žiadnym spôsobom právo na oddĺženie nezneužil. Okresný súd dostatočne a vecne správne odôvodnil napadnuté rozhodnutie aj v tejto časti.

14. Pokiaľ žalobca v odvolaní odôvodňoval neprihlásenie pohľadávky z dôvodu úmrtia jeho právnej zástupkyne žalovaný zdôrazňoval, že sa jedná o neprípustnú novotu v odvolacom konaní, na ktorú nemôže byť prehliadané.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

16. Z obsahu spisu a súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer. Svoj nárok odôvodnil tým, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 4C/59/2014-65 zo dňa 16.04.2015 mal voči žalovanému priznanú peňažnú pohľadávku vo výške 21.788,40 Eur s príslušenstvom, ktorá nebola uspokojená ani v dvoch po sebe nasledujúcich exekučných konaniach. Podľa tvrdenia žalobcu napriek tomu, že žalovaný mal pravidelný príjem z poberania dôchodku a bol vlastníkom viacerých nehnuteľností, t.j. bol spôsobilý postupne uhrádzať záväzky žalobcu a ďalších veriteľov, takýmto spôsobom nepostupoval a podal návrh na vyhlásenie konkurzu, pričom žalovaný nespĺňal podmienku platobnej neschopnosti, zároveň mal úmysel poškodiť žalobcu ako veriteľa, úmyselne sa priviedol do formálnej platobnej neschopnosti a v

návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol nepravdivú informáciu o svojej platobnej neschopnosti. Žalovaný uvedené tvrdenia namietal, poukazoval na definíciu platobnej neschopnosti podľa § 3 ods. 2 ZKR. Jeho platobnú neschopnosť potvrdzuje aj neúspešný priebeh exekúcie, pričom samotný príjem z dôchodku ako aj existencia nehnuteľností ešte nepreukazuje platobnú schopnosť žalovaného. Namietal, že žalobca nepreukázal žiaden dôvod nepoctivého zámeru zo strany žalovaného a naopak neuspokojenie svojej pohľadávky zapríčinil žalobca svojou pasivitou, keď neprihlásil do konkurzu svoju pohľadávku a konkurz bol zrušený z dôvodu neprihlásenia sa žiadneho veriteľa do 90 dní od vyhlásenia konkurzu.

17. Okresný súd dospel k záveru o absencii aktívnej legitímácie žalobcu, keď v prejednávanej veci nebol sporný pravidelný príjem žalovaného z dôchodku a existencia jeho viacerých nehnuteľností, pričom pokiaľ by žalobca prihlásil svoju pohľadávku do konkurzu, mohol byť uspokojený speňažením majetku žalovaného. Teda nemožnosť uspokojenia pohľadávky žalobcu nebola vyvolaná účinkami oddĺženia, ale pasivitou samotného žalobcu, ktorý svoju pohľadávku neprihlásil, čím neumožnil speňaženie majetku žalovaného a uspokojenie svojej pohľadávky. Okresný súd konštatoval aj nepreukázanie žalobcom tvrdených dôvodov nepoctivého zámeru zo strany žalovaného, t.j. nemal preukázanú jeho platobnú schopnosť v čase podania návrhu, nemal preukázané konanie žalovaného, ktorým mienil poškodiť svojich veriteľov, nemal preukázané uvedenie nepravdivej informácie v návrhu na vyhlásenie konkurzu o platobnej neschopnosti žalovaného a ani správanie žalovaného, ktorým sa mal úmyselne priviesť do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

18. Podľa § 166e ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej „ZKR“) oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

19. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

20. Podľa § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

21. Podľa § 166g ods. 2 dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak
c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

22. Podľa § 167v ods. 2 ZKR správca bez zbytočného odkladu zverejní oznámenie o ukončení konkurzu aj vtedy, ak zistí, že sa do 90 dní od vyhlásenia konkurzu neprihlásil žiadny veriteľ alebo postavenie všetkých veriteľov ako účastníkov konania zaniklo. Zverejnením oznámenia sa konkurz zrušuje.

23. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu a súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom

rozsahu zamietol. Podľa odvolacieho súdu sa okresný súd dostatočne vysporiadal s tvrdením strán sporu a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonom stanovené podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a neporušil zásadu spravodlivého procesu a stotožnil sa so záverom okresného súdu o nepreukázaní nepoctivého zámeru žalobcu pri oddlžení z dôvodov tvrdených žalobcom na základe vykonaného dokazovania. Okresný súd preto postupoval správne, keď žalobu zamietol. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie o nepreukázaní nepoctivého zámeru, s ktorým sa odvolací súd stotožnil. Podľa názoru odvolacieho súdu však okresný súd nesprávne posúdil otázku vecnej legitímácie žalobcu, čo však nemá vplyv na vecne správne rozhodnutie o zamietnutí žaloby.

24. Na prvom mieste v odvolaní žalobca vytýkal napadnutému rozhodnutiu nesprávne posúdenie nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Okresný súd založil svoj záver o absencii aktívnej legitímácie žalobcu tým, že v zmysle § 166f ods. 1 ZKR právo domáhať sa zrušenia oddlżenia dlžníka pre nepoctivý zámer má len veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením. Keďže podľa okresného súdu v prejednávanej veci žalobca svoju pohľadávku neprihlásil do konkurzu a k zrušeniu konkurzu došlo podľa § 167v ods. 2 ZKR z dôvodu, že do 90 dní od vyhlásenia konkurzu sa neprihlásil žiaden veriteľ, potom žalobca nebol dotknutý oddlžením, ale vlastnou pasivitou, keďže v prípade prihlásenia pohľadávky a existencie majetku žalovaného, čo sporné nebolo, mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená speňaním majetku žalovaného v rámci konkurzu. Odvolací súd sa s týmto záverom okresného súdu nestotožnil.

25. Okresný súd správne uviedol zákonný predpoklad aktívnej legitímácie veriteľa na podanie žaloby, ktorým je taký veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením. Zákonné vymedzenie „veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením“ je potrebné vykladať v súvislosti s ust. § 166a v spojení s § 166e ods. 2 ZKR. Znamená to, že aktívna legitímácia veriteľa na podanie žaloby o zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer je daná vtedy, pokiaľ sa jedná o veriteľa, ktorého pohľadávka sa v dôsledku oddlżenia stala voči dlžníkovi nevymáhateľná (§ 166e ods. 2 ZKR). V konaní nebolo sporné, že žalobca voči žalovanému disponuje súdnym rozhodnutím priznanou peňažnou pohľadávkou existujúcou ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, ktorá sa uspokojuje v konkurze na základe prihlášky veriteľa. Ak sa teda jedná o pohľadávku podliehajúcu uspokojeniu výhradne v konkurze, potom povolením oddlżenia sa jedná o pohľadávku, ktorá sa stala nevymáhateľná a veriteľ takejto pohľadávky je veriteľom dotknutým oddlžením. Ak dochádza k zrušeniu konkurzu podľa § 167v ods. 1 a 2 ZKR, t.j. po splnení rozvrhu výťažku alebo po zistení, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu alebo z dôvodu, že do 90 dní od vyhlásenia konkurzu sa neprihlásil žiaden veriteľ, potom účinky oddlżenia ostávajú zachované, na rozdiel od zrušenia konkurzu z dôvodu, že nie sú predpoklady pre vedenie konkurzu podľa § 167v ods. 3 ZKR. Znamená to, že účinky oddlżenia, t.j. aj nevymáhateľnosti pohľadávky ostávajú zachované aj v prípade zrušenia konkurzu, ak sa neprihlási do 90 dní od vyhlásenia konkurzu žiaden veriteľ.

26. Podľa odvolacieho súdu aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o zrušenie konkurzu pre nepoctivý zámer v prípade zrušenia konkurzu, pokiaľ účinky oddlżenia zostávajú zachované, ako je tomu aj v prípade zrušenia konkurzu podľa § 167v ods. 2 ZKR (neprihlásenie žiadneho veriteľa do 90 dní od vyhlásenia konkurzu), má každý veriteľ dlžníka bez ohľadu na to, či svoju pohľadávku do konkurzu prihlásil alebo nie. Pri posudzovaní aktívnej legitímácie v tomto druhu konania je podľa odvolacieho súdu nevyhnutné vychádzať zo zákonného znenia § 166f ods. 1 s použitím § 166a a § 166e ods. 2 v spojení s § 167v ods. 1 a 2 ZKR. Ak v konaní nebolo sporné, že žalobca mal postavenie veriteľa, ktorého pohľadávka sa povolením oddlżenia stala nevymáhateľnou a došlo k zrušeniu konkurzu, pričom účinky oddlżenia ostali zachované, potom nastal zákonom predpokladaný objektívny stav na strane žalobcu, že sa jedná o veriteľa, ktorého pohľadávka sa stala nevymáhateľnou a teda v zmysle § 166f ods. 1 ZKR je veriteľom dotknutým oddlžením a má postavenie veriteľa oprávneného na podanie žaloby o zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer bez ohľadu na to, že svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil.

27. Podľa odvolacieho súdu podstatné pre posúdenie aktívnej legitímácie je splnenie zákonných predpokladov oprávňujúcich veriteľa na podanie návrhu na zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer, ktorými sú existencia pohľadávky žalobcu voči žalovanému, ktorá môže byť uspokojená v konkurze, účinok oddlżenia vo vzťahu k tejto pohľadávkke, ktorým je nevymáhateľnosť pohľadávky a zachovanie účinkov oddlżenia aj v prípade zrušenia konkurzu. Všetky uvedené okolnosti boli v konaní splnené a

preto žalobca je aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby o zrušenie oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer.

28. Podľa odvolacieho súdu neobstojí tvrdenie okresného súdu o tom, že žalobca nebol dotknutý oddĺžením, ale vlastnou nečinnosťou. Záver okresného súdu o tom, že pokiaľ by žalobca bol prihlásil svoju pohľadávku, mohol byť uspokojený z majetku žalovaného ako dlžníka, je skutkovým dohadom a predpokladom, ktorý podľa odvolacieho súdu nemôže byť rozhodujúcim pri posudzovaní aktívnej vecnej legitimácie veriteľa. Tvrdenie okresného súdu o možnom uspokojení pohľadávky žalobcu pri speňažovaní majetku žalovaného, pokiaľ by žalobca prihlásil svoju pohľadávku, je skutkovým dohadom a predpokladom. Nie je vylúčené, že aj v prípade prihlásenia pohľadávky žalobcu by majetok žalovaného (nehnutelnosti) nemuseli byť speňažené z akýchkoľvek dôvodov (napr. nezáujem tretích subjektov). Podľa odvolacieho súdu nie je možné zakladať a odôvodňovať aktívnu legitimáciu veriteľa na podanie žaloby na nepreukázaných skutkových dohadoch a predpokladoch. Podľa odvolacieho súdu pre záver o aktívnej legitimácii je podstatné posúdiť splnenie zákonom stanovených podmienok, ako to tvrdil žalobca v odvolaní, ktorými sú existencia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, povaha pohľadávky, ktorá mohla byť uspokojená len v konkurze, povolenie oddĺženia a jeho účinky, t.j. nevymáhateľnosť pohľadávky a zachovanie účinkov oddĺženia po zrušení konkurzu.

29. Podľa odvolacieho súdu dôvod zrušenia konkurzu, či už podľa § 167v ods. 1 alebo ods. 2 ZKR je irelevantný vo vzťahu k záveru o tom, či žalobca je dotknutým veriteľom alebo nie. Pri odpovedi na otázku, či veriteľ je oddĺžením dotknutým veriteľom, je potrebné vychádzať len zo zákonom stanovených podmienok, a to účinkov oddĺženia voči pohľadávke veriteľa a zachovanie týchto účinkov aj po zrušení konkurzu. Vyššie uvedené skutočnosti preukázané v konaní boli, neboli sporné a preto záver okresného súdu o tom, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu, keďže si neprihlásil pohľadávku a dôvodom zrušenia konkurzu bolo neprihlásenie pohľadávok žiadneho iného veriteľa, nemá podľa odvolacieho súdu oporu v zákone a jedná sa o konštrukciu na základe skutkových dohadov a predpokladov o možnom uspokojení pohľadávky žalobcu v konkurznom konaní, pokiaľ by si žalobca prihlásil svoju pohľadávku a pokiaľ by bol žalovaným vlastnený majetok speňažený v konkurze. Podľa odvolacieho súdu je takéto posúdenie aktívnej legitimácie žalobcu ako veriteľa založené na neprípustnom skutkovom predpoklade a dohode.

30. Napriek tomu, že okresný súd nesprávne posúdil nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, nebolo možné odvolaniu vyhovieť a napadnutý rozsudok o zamietnutí návrhu na zrušenie konkurzu pre nepoctivý zámer je vecne správny.

31. Odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd správne v napadnutom rozhodnutí poukázal na nepreukázanie nepoctivého zámeru z dôvodov tvrdených žalobcom v súdnom konaní. Okresný súd dospel k správne záveru, že žalobca nepreukázal tvrdenie o platobnej schopnosti žalovaného v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, čím nebol preukázaný nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR a na základe uvedeného nebol preukázaný ani dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR (nepravdivá informácia a vyhlásenie žalovaného v návrhu na vyhlásenie konkurzu o platobnej neschopnosti) a nebolo preukázané ani úmyselné privodenie sa žalovaného do platobnej neschopnosti (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR). Správne poukázal na to, že nebol preukázaný ani ďalší všeobecne tvrdený dôvod nepoctivého zámeru, a to také správanie žalovaného pred podaním návrhu, z ktorého je možné usudzovať snahu žalovaného poškodiť žalobcu ako veriteľa alebo zvýhodnenie niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR). Okresný súd správne poukázal na to, že podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu počas prebiehajúcej exekúcie samo osebe nie je zneužitím inštitútu oddĺženia, ale naopak existencia exekučného konania je splnením zákonnej podmienky na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

32. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný v odvolaní voči záverom okresného súdu o nepreukázaní nepoctivého zámeru z dôvodov podľa § 166g ods. 2 písm. c), e), f) a h) ZKR neuviedol žiadnu odvolaciu argumentáciu. Žalovaný v podanom odvolaní výhradne vytýkal okresnému súdu nesprávnu aplikáciu a výklad ust. § 166g ods. 1 ZKR, t.j. nepreukázanie úprimnej snahy žalovaného riešiť svoj dlh v rámci svojich možností po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacieho súdu výlučne z dôvodov nesprávnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré v lehote na podanie odvolania uvedie a obsahovo vymedzí odvolateľ

a teda za obsahové vymedzenie odvolania zodpovedá odvolateľ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/47/2022 zo dňa 19.10.2023).

33. Pretože žalobca neuviedol v odvolaní žiadnu odvolaciu argumentáciu o nesprávnosti záverov okresného súdu o nepreukázaní nepoctivého zámeru žalovaného z dôvodov tvrdených žalobcom podľa § 166g ods. 2 písm. c), e), f) a h) ZKR, neumožnil tým odvolaciemu súdu prieskum správnosti záverov okresného súdu o nepreukázaní platobnej schopnosti žalovaného v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, o nepreukázaní nepravdivosti údajov vo vyhlásení v návrhu na vyhlásenie konkurzu, o nepreukázaní takého úmyselného konania žalovaného, ktorým sa mal priviesť do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu a o nepreukázaní takého konania žalovaného, ktorým mal poškodiť žalobcu ako veriteľa. Odvolací súd preto odkazuje na závery okresného súdu v napadnutom rozhodnutí o nepreukázaní nepoctivého zámeru z týchto dôvodov tvrdených žalobcom (bod 13 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), ktoré žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom nenamietal a neuviedol žiadne dôvody ich nesprávnosti.

34. Žalobca v odvolaní vytýkal napadnutému rozhodnutiu, okrem nesprávneho posúdenia aktívnej legitímácie žalobcu, nesprávne posúdenie poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Poukazoval na to, že predpokladom poctivého zámeru podľa citovaného ustanovenia je také správanie žalovaného po podaní návrhu, z ktorého vyplýva úprimná snaha žalovaného riešiť svoj dlh v rámci svojich možností. Podľa žalobcu okresný súd neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývala existencia poctivého zámeru predpokladaného v § 166g ods. 1 ZKR, t.j. vynaloženie úprimnej snahy žalovaným riešiť svoj dlh v rámci možností, keďže žalovaný mal podľa žalobcu pravidelný príjem ako aj dostatok majetku, z ktorého po podaní návrhu mohol čiastočne uhrádzať svoj dlh, pričom žalovaný sa so žalobcom ani len neskontoval. S týmito tvrdeniami sa odvolací súd nestotožnil.

35. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí správne uviedol, že je to žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno preukázať existenciu dôvodov nepoctivého zámeru žalovaného, pričom naopak dlžník môže preukazovať svoj poctivý zámer podľa § 166g ods. 1 ZKR, avšak nie je povinný preukazovať svoj poctivý zámer plnením pohľadávky po oddlžení na základe všeobecných tvrdení žalobcu. Okresný súd správne posúdil rozdelenie dôkazného bremena, keď je to žalobca ako veriteľ, ktorý je povinný podľa § 166f ods. 1 ZKR preukazovať nepoctivý zámer žalovaného, pričom žalobca môže preukazovať svoj poctivý zámer na základe zákonných predpokladov uvedených v ust. § 166g ods. 1 ZKR. Znamená to, že žalobca ako veriteľ je povinný uniesť dôkazné bremeno a preukázať nepoctivý zámer žalovaného ako dlžníka a pokiaľ si splní povinnosť tvrdenia a unesie dôkazné bremeno dochádza k presunu dôkazného bremena, ktoré zaťažuje žalovaného ako dlžníka preukázať, že konal poctivo. Vzhľadom na absenciu akýchkoľvek odvolacích dôvodov zo strany žalobcu vo vzťahu k záverom okresného súdu o nepreukázaní nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 ZKR sa odvolací súd zaoberal ust. § 166g ods. 1 ZKR z dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní, ktorými namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a nedostatok odôvodnenia.

36. Kritéria nepoctivého zámeru sú vymedzené v § 166g ods. 2 ZKR príkladným výpočtom a nie je vylúčené, aby nepoctivý zámer dlžníka preukazoval veriteľ aj iným konaním, z ktorého je možné dospieť k dôvodnému záveru o nepoctivom zámere dlžníka pri oddlžení. Ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR na druhej strane pozitívne vymedzuje poctivý zámer, t.j. také konanie dlžníka, z ktorého je možné vyvodiť jeho poctivý zámer pri oddlžení, pričom sa jedná o konanie po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Z ust. § 166f ods. 1 ZKR vyplýva, že pri podaní žaloby o zrušenie oddlženia dôkazné bremeno o preukázaní nepoctivého zámeru z akéhokoľvek dôvodu vymedzeného v § 166g ods. 2 ZKR (alebo iného) zaťažuje veriteľa (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/18/2022 zo dňa 31.01.2023, sp. zn. 5Obdo/9/2022 zo dňa 18.04.2023). Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Obdo/18/2022 vo vzťahu k dôkaznému bremenu vyplýva: „Predpokladom úspešnosti žaloby o zrušenie oddlženia je, že veriteľ v zmysle § 166f ods. 1 ZKR preukáže, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer. Dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ktorý v spore o zrušenie oddlženia pre nepoctivý zámer dlžníka tento musí preukázať, pričom kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sa týkajú najmä ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddlženie a po jeho podaní. ... Zákon o konkurze a reštrukturalizácii definuje v § 166g ods. 1 poctivý zámer s ohľadom na správanie sa dlžníka po tom, ako podal na súd návrh na oddlženie konkurzom. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii obmedzuje povolenie oddlženia podmienkou zistenia poctivosti zámeru. Táto podmienka je vyjadrením snahy eliminovať možnosti dlžníka o zneužitie tohto inštitútu, čo však súd zisťuje len na základe návrhového konania dotknutého veriteľa po tom, ako k

oddĺženiu dlžníka došlo. ... Povinnosť veriteľa preukázať nepoctivý zámer dlžníka znamená, že dotknutý veriteľ, t.j. žalobca musí uviesť konkrétne tvrdenia prečo má za to, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer a súčasne musí tieto tvrdenia podoprieť dôkazmi, t.j. preukázať. Súd teda v konaní najskôr vyhodnocuje splnenie tejto procesnej povinnosti žalobcu a unesenie dôkazného bremena žalobcom a až následne môže vyhodnocovať, či žalovaný preukázal skutočnosti vylučujúce žalované právo.“

37. Z uvedeného vyplýva, že dôkazné bremeno v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer je rozdelené medzi žalobcu a žalovaného, keď žalobca ako veriteľ preukazuje nepoctivý zámer žalovaného a žalovaný ako dlžník môže vyvrátiť žalobcom uplatňované právo preukázaním poctivého zámeru na základe zákonom predpokladaných okolností podľa § 166g ods. 1 ZKR.

38. Žalobca v priebehu konania tvrdil, že žalovaný nepreukázal poctivý zámer v zmysle § 166g ods. 1 ZKR, keď nepreukázal vynaloženie úprimnej snahy riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností vzhľadom k tomu, že mal pravidelný príjem z dôchodku a vlastnil nehnuteľnosti, pričom sa neskontoval so žalobcom po podaní návrhu a ani mu neponúkol žiadnym spôsobom úhradu jeho záväzku. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej veci okresný súd dôvody nepoctivého zámeru tvrdené žalobcom podľa § 166g ods. 2 ZKR preukázané nemal. V odvolaní žalobca tieto závery nenamietal a namietal to, že žalovaný nepreukázal poctivý zámer podľa § 166g ods. 1 ZKR, keďže neprejavil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností.

39. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k tejto argumentácii žalobcu správne uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal platobnú schopnosť žalovaného, potom skutočnosť, že žalovaný ani pred podaním návrhu na oddĺženie nebol súčinný a neponúkol žalobcovi žiadnu možnosť uhradiť svoj záväzok, sama o sebe nepreukazuje nepoctivý zámer žalovaného pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Okresný súd správne poukázal aj na to, že žalovaný nemal povinnosť po oddĺžení žalobcovi plniť svoj záväzok, pokiaľ sa jeho majetkové pomery po podaní návrhu zásadne a spôsobom predpokladaným podľa § 166g ods. 1 ZKR nezmenili. Odvolací súd sa stotožnil s týmto záverom okresného súdu.

40. Poctivý zámer dlžníka vymedzený v ust. § 166g ods. 1 ZKR je vymedzený správaním dlžníka po podaní návrhu na oddĺženie v rovine ekonomickej, osobných pomerov a poskytnutia súčinnosti v konkurznom konaní. Posudzovanie ekonomického správania dlžníka pri zisťovaní poctivého zámeru sa týka okrem iného aj nadobudnutia neočakávaného zdroja príjmu vo forme dedenia, darovania, zo stávky alebo z hry. Znamená to, ako to uviedol aj okresný súd, že povinnosť ponúknuť určité plnenie dlžníkom po podaní návrhu treba posudzovať vo vzťahu k prípadnej zásadnej zmene majetkových pomerov na strane dlžníka po podaní návrhu. Správne okresný súd konštatoval, že majetkové pomery žalovaného sa po podaní návrhu zásadne nezmenili, a to ani spôsobom predpokladaným v ust. § 166g ods. 1 ZKR (neočakávaný príjem vo výške nie nepatrnej z dedičstva, darovania, výhry zo stávky alebo hry). Účelom oddĺženia je poskytnúť dlžníkovi druhú šancu, t.j. umožniť mu návrat do bežného ekonomického stavu nezaťaženého dlhmi a exekúciami. Zmyslom posudzovania konania a správania dlžníka podľa § 166g ods. 1 ZKR je, či dlžník takúto druhú šancu svojim aktívnym konaním a postupom aj využil. Podľa odvolacieho súdu kritériám preukázania poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR zodpovedá taký výklad, ktorý zohľadňuje základný účel a zmysel oddĺženia, t.j. poskytnutie novej šance a využitia tejto šance dlžníkom tak, aby opätovne nespadol do špirály dlhov, exekúcií a pod. Zmyslom oddĺženia je zabezpečiť také podmienky dlžníkovi, aby v prvom rade bolo zabezpečené jeho ekonomické zaradenie do spoločnosti, t.j. zamestnanie a udržanie zamestnania, pretože takýmto spôsobom správania sa dlžníka je zabezpečené, aby opätovne nespadol do pasce dlhov a exekúcií. Za predpokladu, že sa jedná o dlžníka v dôchodcovskom veku, ako v prejednávanej veci, kritérium získania, resp. udržania si zamestnania nebude rozhodujúcim z hľadiska preukazovania poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Aj v takomto prípade však pri zmene majetkových pomerov a z toho vzniknutej povinnosti ponúknuť určité plnenie svojim veriteľom podľa zásad uvedených v § 166g ods. 1 ZKR, je potrebné posudzovať existenciu a vznik takého neočakávaného príjmu a majetkového prírastku, ktorý by umožňoval prijať dôvodný záver o povinnosti dlžníka ponúknuť časť z takto získaného neočakávaného majetkového prospechu svojim veriteľom za účelom preukazovania poctivého zámeru. O takýto prípad v prejednávanej veci nešlo.

41. Okresný súd správne uviedol v napadnutom rozhodnutí, že z ust. § 166g ods. 1 ZKR nevyplýva pre dlžníka povinnosť po oddĺžení poskytnúť v prospech veriteľov plnenie nevyhmáhatelnej pohľadávky za

predpokladu absencie zásadnej pozitívnej zmeny v majetkových pomeroch dlžníka vymedzenej v tomto ustanovení. Pokiaľ teda po podaní návrhu nedošlo k zmene majetkových pomerov na strane žalovaného v hodnote a spôsobom predpokladaným v ust. § 166g ods. 1 ZKR, čo žalobca ani netvrdil, potom ani len čiastočné neuhradenie nevymáhateľnej pohľadávky po povolení oddĺženia z dôchodkového príjmu alebo z iných majetkových hodnôt existujúcich aj pri podaní návrhu samo osebe nepreukazuje nepoctivý zámer dlžníka. Podľa odvolacieho súdu by bolo by v rozpore s účelom oddĺženia požadovať od dlžníka, aby po povolení oddĺženia pri nezmenenej majetkovej situácii bol povinný veriteľom poskytnúť a ponúknuť plnenie na aspoň čiastočnú úhradu nevymáhateľnej pohľadávky pod sankciou nepoctivého zámeru. Takýmto spôsobom, t.j. povinným uhrádzaním nevymáhateľných pohľadávok po podaní návrhu a po povolení oddĺženia by bol popretý účel oddĺženia, t.j. zbavenie dlhov dlžníka vo forme zákonom predpokladaných účinkov nevymáhateľnosti pohľadávok veriteľov. Okresný súd túto skutočnosť v napadnutom rozhodnutí uviedol (bod 13. odôvodnenia) a teda uviedol aj dôvod, na základe ktorého neprihliadol na všeobecné tvrdenia žalobcu o nepreukázaní poctivého zámeru žalovaného spočívajúceho vo vynaložení úprimnej snahy riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností po podaní návrhu. Podľa odvolacieho súdu žalobca neuviedol v odvolaní dôvody vecnej nesprávnosti tohto záveru okresného súdu.

42. Podľa odvolacieho súdu žalobca nepreukázal porušenie jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Okresný súd síce stručne, ale správne a výstižne poukázal na to, že po oddĺžení žalovaný ako dlžník nemá povinnosť plniť svoj záväzok v prípade absencie zásadného majetkového prírastku po podaní návrhu. Žalobca nepoprel ani tvrdenia žalovaného, že po podaní návrhu na oddĺženie poskytol správcovi potrebnú súčinnosť. Žalobca neuviedol v odvolaní dôvody nesprávnosti záveru okresného súdu vo vzťahu ku konaniu žalovaného v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR. Nezodpovedá odôvodneniu napadnutého rozhodnutia tvrdenie žalobcu o absencii odôvodnenia a z toho vyplývajúceho porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k poctivému zámeru dlžníka, ktorý je vymedzený konaním podľa § 166g ods. 1 ZKR, obsahuje odôvodnenie, ktoré je aj vecne správne, keď okresný súd dostatočne zrozumiteľne a jasne uviedol dôvody na základe ktorých neprihliadol na tvrdenia žalobcu o nepreukázaní poctivého zámeru žalovaného pri aplikácii § 166g ods. 1 ZKR. Ani na tieto odvolacie dôvody preto odvolací súd neprihliadol.

43. Napriek tomu, že okresný súd nesprávne posúdil nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, správne posúdil nepreukázanie žalobcom tvrdných dôvodov nepoctivého zámeru, pričom nemal preukázané ani také konanie žalovaného, ktoré by bolo v rozpore s ust. § 166g ods. 1 ZKR. Okresný súd preto správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

44. Žalobca podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, t.j. aj proti jeho výroku II., ktorým okresný súd žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pretože žaloba bola zamietnutá, žalovaný bol v konaní pred okresným súdom úspešný v celom rozsahu a okresný súd o náhrade trov konania rozhodol správne podľa zásady úspechu, keď podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

45. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP.

46. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania postupoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP. Pretože žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, ktorý úspešný v odvolacom konaní nebol.

47. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).